

§ 5.

Ansøgning om det ledige Embede stiles til Kongen og indsendes til Kirke- og Undervisningsministeriet inden Maanedsdagen efter, at det er bekendtgjort ledigt. Ministeren henlægger af Ansøgningerne foruden dem, der ifølge de derom givne almindelige Regler ikke kunne komme i Betragtning, ogsaa dem, som han anseer for mindst egnede dertil, dog ikke over Halvdelen af det tilbageblevne Antal. De øvrige sendes med de Bemærkninger, hvortil Ministeren maatte finde Anledning, gennem vedkommende Biskop til Provsten, og af denne snarest mulig til Menighedsudvalget, for at give dets enkelte Medlemmer Leilighed til at blive bekendte med samme. Paa et forud bestemt Sted i Pastoratet afholder Provsten i den 4de Uge derefter et Møde med Udvalget, hvori der tages under Overveelse, hvilke Dnster der paa Menighedens Begne maatte være at fremføre med Hensyn til den forestaaende Beskikkelse af Præst, og navnlig om der maatte være Ansøgere, der, saavel ifølge deres tidligere Virksomhed som paa Grund af de i Menigheden stedfindende Forhold, maatte ønskes tagne i særlig Betragtning. I den skriftlige Erklæring, som Menighedens Udvalgte derom ville have at afgive, kunne de tillige, om de dertil finde Anledning, fremhæve den eller dem blandt Ansøgerne, som efter deres Formening ikke egne sig til at ansættes i det ledige Kald.

Den saaledes afgivne Erklæring sendes med Ansøgningerne igjennem Provsten til Biskoppen, der atter med de Bemærkninger, hvortil han maatte finde sig foranlediget, tilstiller Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet samme. Dersom Menighedsudvalget eenstemmigen, uden Forbehold eller subsidiaire Forslag, har begjært en af de Ansøgende kaldet, vil denne af Ministeren være at indstille til Beskikkelse, med mindre det af foreliggende Oplysninger fremgaaer, at han paa utilladelig Maade, selv eller igjennem Andre, har indvirket paa Valget. Finder en saadan Eenstemmighed ikke Sted, berøver det paa Ministeren selv, hvormeget Hensyn han troer at burde tage til Udvalgets Erklæring.

§ 6.

Hvor der ved en Kirke er ansat to eller flere Præster (Sognepræst og residerende Capellaner), skeer Beskikkelsen skiftevis med eller uden Menighedens Medvirkning, dog saaledes, at der altid ved Kirken skal findes een Præst, der er beskikket paa den førstnævnte Maade. Er det ene af Præsteembederne ved en Kjøbstadkirke forenet med et Landsbyfognekald, skeer Besættelsen af dette Embede stedsse ved de paagjældende Menigheders Medvirkning.

§ 7.

De i denne Lovs §§ 3—6 indeholdte Bestemmelser komme ikke til Anvendelse paa Embederne som Præst ved Hof- og Slotskirken i Kjøbenhavn, ved Kirkerne i Citadellet Frederikshavn, i Hospitaller og lignende Stiftelser, samt i Straffeanstalter og Arresthuse.

§ 8.

Denne Lov, som træder i Kraft 1ste Januar 1872, gælder ikke for Færøerne.

C. P i e b e.

Sonne.